LIKKUTEI TORAH • SHIR HASHIRIM • MAAMAR 2

שיר השירים אשר לשלמה

The Song of Songs, which is Shlomo's

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/2/

1 שיר השירים אשר לשלמה. להבין ענין קבלת פני שכינה דהנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] (רפ"ב דברכות) השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיך פי' כנסת ישראל נק' אתה כמ"ש בזח"ב [בזהר חלק ב'] (ק"ד א') ור"פ ויגש ור"פ ואתה תצוה

"The Song of Songs, which is Shlomo's." [We need] to understand the matter of receiving the face of the Shechinah (Divine Presence). Now, our Sages, of blessed memory, said (at the beginning of the second chapter of Berachos), "Let your ears hear what you bring forth from your mouth." Meaning: the Community of Israel (Knesses Yisrael) is called "you" (atah), as is written in Zohar II (104a), and at the beginning of Parshas Vayigash and at the beginning of Parshas Ve'atah Tetzaveh.

ואמרו שאין חיוב לאדם בתפלה רק שישמע ויתבונן מה שאתה הוא כנסת ישראל מוצא מפיו פי' חיותו ונשמתו יעקב חבל נחלתו

And they said that a person has no obligation in prayer other than to hear and contemplate what "you" (that is, the Community of Israel) brings forth from his mouth; meaning, [this "you" is] his life-force and his soul, [as it is written,] "Yaakov is the lot of His inheritance."

וכל ישראל אחד מעורב בחבירו מה שחסר לזה נמצא בחבירו וכשיצטרפו כולם כאחד הם קומה שלימה כידוע

And all Israel are intermingled one with another: what one lacks is found in his fellow, and when they all join together as one they form a complete stature, as is known.

ולכן כאשר יתפרד אחד מחבירו באיזו פירוד שמנתקת לבבו ורצונו ממנו מאחד הדברי' [הדברים] והענינים והמדות שלו או משכלו ועבודתו במילי דשמיא בתורה ובתפלה וכאשר כן בלבבו אז הוא מחסר במזימות לבו אבר אחד.

Therefore, when one separates himself from his fellow through any kind of separation, in which his heart and will are cut off from him [the other] in one of his affairs, matters or traits, or in his intellect and his service in matters of Heaven, in Torah and in prayer, and when this is so in his heart, then by the designs of his heart he makes one limb lacking.

2 ונמצא שאין שמו שלם וע"כ החרד לדבר ה' מאד מאד יזהר בזה

It follows that His Name is not complete. Therefore one who trembles at the word of G-d should be very, very careful about this.

ולכן כשיתפלל האדם יגמור בלבו שלא הגוף פי' נפש הבהמית המתהוה היא המתפלל רק נפש חלק אלוה ממעל היא המתפלל והיא מדבר בו דברי התפלה וכל הענינים הנאמר בה

And therefore, when a person prays, he should resolve in his heart that it is not the body, meaning the animal soul that is brought into being, that prays, but only the soul that is a part of G-d above that prays; it speaks within him the words of the prayer and all the matters said in it.

והיא לא יעשה דבר כי אם ישמיע לאזנו אל הרנה והתפלה אשר מזמרת ומשבחת וכאשר יגמר בלבו כן ויעשה כן זאת העבודה נק' קבלת פני שכינה

And he is to do nothing except let his ear hear the song and the prayer that it [the soul] sings and praises. And when he resolves this in his heart and does so, this service is called "receiving the face of the Shechinah."

פירוש שעבודת כנס"י [כנסת ישראל] המתחננת ומתנפלת לפני ה' נקרא פני השכינה וענין שמיעת האדם רנתה ותפלה נק' קבלת פני השכינה ככלי המקבל מה שבתוכה

Meaning: the service of the Community of Israel, which pleads and casts itself down before G-d, is called "the face of the Shechinah," and a person's hearing its song and prayer is called "receiving the face of the Shechinah," like a vessel that receives what is within it.

פי' שאינה אלא לבוש לה ויש כלי רע אשר לא יוכל לקבל הטוב שבה ותפלטמו

Meaning, [his hearing] is nothing but a garment for it. And there is a bad vessel that cannot receive the good [things] within it and spits them out.

דהיינו שלא יוכל לכפוף אזניו ולבבו להבין דברי התפלה והעבודה זה נקרא אין זוכין להקביל פני השכינה שהוא מעשה היצר ותחבולותיו לדחותו ולהסירו מאחרי ה' לבלתי ישמע באזניו ובלבבו יבין ושב ורפא לו.

That is, he cannot bend his ears and his heart to understand the words of the prayer and the service. This is called "not meriting to receive the face of the Shechinah," which is the work of the evil inclination and its schemes, to push him away and turn him aside from following G-d, "lest he hear with his ears and understand with his heart, and return and be healed."

3 וזהו שיר השירים פי׳ השירים הוא פרטית ישראל כל אחד מובדל מחבירו ושיר השירים הוא כנס״י [כנסת ישראל] והמ״י [והמשכיל יבין].

And this is [the meaning of] "the Song of Songs": "songs" is the individual [aspect] of Israel, each one separate from his fellow, and "the Song of Songs" is the Community of Israel; and the discerning will understand.

וזהו התהללו בשם קדשו דלכאורה אינו מובן לשון התהללו שהוא לשון נפעל כמו נשבע ונאכל דמשמע שבהן נמשך בחי׳ תהלה והרי אדרבה הם מהללים את ה׳ והל״ל [והוה ליה למימר] הללו את שם קדשו ומהו לשון התהללו.

And this is [the meaning of] "Be praised (hishallelu) in His holy Name." For at first glance the expression hishallelu is not understood, since it is a passive form, like nishba (sworn) and ne'echal (eaten), which implies that the quality of praise is drawn into them. But on the contrary, they are the ones praising G-d, and it should have said "Praise (hallelu) His holy Name." So what is [the meaning of] the expression hishallelu?

אך הענין הוא עפמ״ש [על פי מה שכתוב] אדי׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך וביאור פסוק זה יובן עד״מ

But the matter is according to what is written, "Ado-nai, open my lips, and my mouth shall declare Your praise." The explanation of this verse will be understood by way of an analogy.

הנה כשאדם מתפלל ברוב העתים צריך ליגיעה רבה בהתבוננות עד שיתפעל בלב ולפעמים א״צ [אין צריך / אינו צריך] ליגיעה כלל רק מיד שתעלה במחשבתו אחדות ה׳ וגדולתו תמשך הלב מאליה בהתפעלות מבלי שידע מי הוא המושכה בעבותות אה״ר [אהבה רבה]

Now, when a person prays, most of the time he needs great toil in contemplation until he is stirred in his heart. And sometimes he needs no toil at all: as soon as the oneness of G-d and His greatness rise in his thought, the heart is drawn of itself into being stirred, without his knowing who draws it with cords of great love.

וכפלא יחשב בעיניו מהיכן באה לו הכוונה ברעותא דלבא מאליו וממילא כו׳. אך הענין הוא דכתיב למען יזמרך כבוד ולא ידום.

And it seems a wonder in his eyes: from where did the devotion, with the heart's desire, come to him, of itself and spontaneously, etc.? But the matter is that it is written, "So that glory may sing to You and not be silent."

4 וכתיב אלקים אל דמי לך ופי׳ בזוהר דקאי על בחי׳ מל׳ שמזמרת תמיד נהורא תתאה קרי תדיר לנהורא עילאה ולא שכיך כו׳. וזהו ואני תפלה אני היא בחי׳ מל׳ היא בחי׳ תפלה כו׳.

And it is written, "G-d, let there be no silence for You," and the Zohar explains that it refers to the level of Malchus (sovereignty), which sings constantly: "the lower light calls constantly to the upper light and is not still," etc. And this is [the meaning of] "And I am prayer": "I" (ani) is the level of Malchus, which is the level of prayer, etc.

ובחי׳ מל׳ כלולה מע״ס [מעשר ספירות] חב״ד [חכמה בינה ודעת] ומדות ודבור ובחי׳ הדבור ממנו נמשכו עשרה מאמרות המלובשים בעולמות ובפרט בנשמות ומלאכים כו׳ שמקבלים שלא ע״י העלם כ״כ [כל כך] כו׳.

And the level of Malchus comprises ten Sefiros: Chochmah, Binah and Daas, the emotive attributes (middos), and speech. And from the level of speech were drawn the Ten Utterances, which are clothed in the worlds, and especially in souls and angels, etc., who receive not through so great a concealment, etc.

5 והנה כשיש גילוי אור א״ס בתהלה זו של מדת מל׳ היינו שהגילוי בחב״ד [בחכמה בינה ודעת] ומדות עד גם בבחי׳ הדבור שבמל׳ כמ״ש למען יזמרך כו׳. אל דמי לך כו׳.

Now, when there is a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) in this praise of the attribute of Malchus, that is, the revelation is in Chochmah, Binah and Daas and the emotive attributes, reaching even the level of speech within Malchus, as it is written, "So that glory may sing to You," etc., "Let there be no silence for You," etc.

והנה עד״מ באדם התחתון כשמתפלל ברעותא דלבא וגילוי תשוקת הלב שאז הדבורים יוצאים מעומקא דלבא ורשפי אש ודבר היוצא מן הלב נכנס ללב השומע עד שהוא ג״כ מתפעל מזה משא״כ אם הדבור בקרירות כו׳.

Now, by way of analogy, in man below: when he prays with the heart's desire and a revelation of the heart's yearning, then the words come out from the depth of the heart, [like] flashes of fire, and a word that comes out from the heart enters the heart of the listener, until he too is stirred by it. This is not so if the speech is cold, etc.

6 וכמ״כ [וכמו כן] יובן עד״מ למעלה בענין ואני תפלה דבחי׳ מל׳ שהוא בחי׳ חב״ד [חכמה בינה ודעת] ומדות שבמל׳ עד גם בחי׳ הדבור

So too it will be understood by analogy above, regarding "And I am prayer," of the level of Malchus, which is the level of Chochmah, Binah and Daas and the emotive attributes within Malchus, reaching even the level of speech,

שהוא בחי' האותיות כח הפועל שבנפעלים נשמות ומלאכים מאירים בבחי' גילוי אלקות דברים היוצאי' מן הלב כו'

which is the level of the letters, the power of the Maker within the things made, the souls and angels, [which] shine as a revelation of G-dliness, [like] words that come out from the heart, etc.,

עד שמאיר בחי' זו גם בנשמות שלמטה שנמשכי' [שנמשכים / שנמשכין] מאליהן להתפעל ולהתלהב לבו להי' בלי יגיעה וזהו בחי' אהוי"ר [אהבה ויראה] הנמשכים מלמעלה עבודת מתנה אתן כו'.

until this level shines also in the souls below, which are drawn of themselves to be stirred and for one's heart to be set aflame for G-d without toil. And this is the level of love and awe that are drawn from above, [as it is written,] "a service of gift I will give," etc.

משא"כ לפעמים כשאין נמשך בחי' דבור העליון בבחי' גילוי למטה כמ"ש נאלמתי דומיה כרחל לפני גוזזיה נאלמה

This is not so at times, when the level of the supernal speech is not drawn down below in a revealed way, as it is written, "I was mute with silence," [and] "like a ewe (rachel) before her shearers is mute,"

וגם מחמת גשמיות וחומריות האדם שאין לו כלי לקבל גילוי זה דהיינו כי כדי לקבל דו"ר [דחילו ורחימו] הבאים מלמעלה הוא ע"י שמעורר תחלה אהוי"ר [אהבה ויראה] בנפשו.

and also because of a person's physicality and coarseness, so that he has no vessel to receive this revelation. That is: receiving the awe and love (dechilu u'rechimu) that come from above comes about through his first arousing love and awe in his soul.

7 וזהו ענין אדי' שפתי תפתח. בחי' שם אד' שהוא בחי' מל' הוא הפותח שפתי האדם המתפלל.

And this is the matter of "Ado-nai, open my lips." The level of the Name Ado-nai, which is the level of Malchus, is what opens the lips of the person who prays.

ופי יגיד תהלתך לשון יגיד הוא המשכה כמשל המושך מים מגבוה לנמוך שהמים הולכים מאליהם ורק שהאדם גרם בהטותו כלי המים העליונים

"And my mouth shall declare (yagid) Your praise": the expression yagid denotes drawing forth, as in the analogy of one who draws water from high to low, where the water flows of itself and the person only brought it about by tilting the vessel of the upper waters.

כמ"כ [כמו כן] התהלה והשבח שהנשמה משבחת אינה מצד השגת הנשמה עצמה שהיא המשיכה דבר מה רק התהלה היא תהלתך העצמי ממדת מל' ופי אינו אלא המגיד וממשיך בבחי' גרם בעלמא.

So too, the praise and acclaim with which the soul praises is not by virtue of the soul's own comprehension, as though it were the one that drew forth something; rather, the praise is "Your praise," Your own essential [praise], from the attribute of Malchus, and "my mouth" is only the one that declares and draws it forth, as a mere indirect cause.

8 והיינו שהפה שבאדם היא כלי להשראת דבור העליון כו'. וזהו ענין התהללו בשם קדשו לשון נפעל ולא נאמר הללו

That is, the mouth of a person is a vessel for the resting of the supernal speech, etc. And this is the matter of "hishallelu in His holy Name," in the passive form, and it does not say hallelu:

דהיינו כשיש בחי' גילוי מלמעלה אז אומר לנשמות ומלאכים עליונים שתהלתם ושבחם בהשגות שלהם באלקים חיים שאין התהלה שלהם לשיאמר הללו רק שנמשך להם בחי' תהלה זו מלמעלה ופיהם יגיד תהלתו ית' הנמשך בהם מלמעלה

that is, when there is a revelation from above, then [the verse] says to the souls and the supernal angels, whose praise and acclaim are in their comprehension of the living G-d, that their praise is not their own, such that it would say hallelu; rather, this quality of praise is drawn to them from above, and their mouth declares His praise, may He be blessed, which is drawn into them from above.

(ולכן נאמר זה הפסוק התהללו כשהביאו את הארון לירושלים שאז ע"י גילוי אלקות שבארון שהיא בחי' נורא תהלות נורא אותיות ארון כמ"ש בסה"מ [בספר הדרת מלך] סי' ע"ז ע"ז נמשך בהם גילוי בחי' תהלה להיות התהללו כו').

(And therefore this verse, hishallelu, was said when they brought the Ark to Jerusalem, for then, through the revelation of G-dliness in the Ark, which is the level of "awesome in praises" (nora has the letters of aron, "ark"), as written in Sefer Hadras Melech, section 77, through this a revelation of the quality of praise was drawn into them, so that it would be hishallelu, etc.)

(ועיין בזח"א [בזהר חלק א] דקנ"ג סע"א [סוף עמוד א] ע"פ וישרנה הפרות ח"ב [חלק ב'] דקל"ח ע"א). ומכ"ז [ומכל זה] יובן ענין שיר השירים וכנ"ל:

(And see Zohar I, at the end of 153a, on "And the cows went straight (vayisharnah)," [and] Zohar II, 138a.) From all this the matter of "the Song of Songs" will be understood, as above.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/2/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok